

Geschillenkamer

Beslissing 90 /2021 van 30 juli 2021

Dossiernummer : DOS-2021-00705

Betreft : Klacht met betrekking tot de onrechtmatige verwerking van persoonsgegevens i.h.k.v het openen van een bankrekening

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke Hijmans, alleenzetelend voorzitter;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna WOG;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klaagster: X, hierna “de klaagster”;

De verweerder: Y, hierna “de verweerder”

I. Feiten en procedure

1. Op 11 januari 2021 diende de klaagster een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen de bank Y.
2. Het voorwerp van de klacht betreft het aanmaken van een rekening door de bank Y op naam van de zoon van klaagster op verzoek van de vader, Z. Volgens klaagster zou een consulente van de jeugdrechtbank, mevr. V, namelijk hebben aangewezen om voor beide kinderen een rekening te openen (klaagster een rekening voor de dochter en de vader een rekening voor de zoon).
3. Volgens de verweerder was er afgesproken met de consulente dat de vader het nodige kon doen voor de opening van de rekening van de zoon. Klaagster beweert daarentegen dat de ouders co-ouderschap uitoefenen over de zoon en de vader derhalve zonder haar toestemming geen bankrekening voor de zoon kon openen.
4. Op 11 februari 2021 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en wordt de klacht op grond van art. 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.
5. Op 10 maart 2021 beslist de Geschillenkamer op grond van art. 63, 2° en 94, 1° WOG een onderzoek te vragen aan de Inspectiedienst, met betrekking tot de omstandigheden waarbinnen de verwerking van de persoonsgegevens van klaagster plaatsvinden.
6. Op 11 maart 2021 wordt overeenkomstig art. 96, §1 WOG het verzoek van de Geschillenkamer tot het verrichten van een onderzoek overgemaakt aan de Inspectiedienst, samen met de klacht en de inventaris van de stukken.
7. Op 28 april 2021 wordt het onderzoek door de Inspectiedienst afgerond, wordt het verslag bij het dossier gevoegd en wordt het dossier door de inspecteur-generaal overgemaakt aan de Voorzitter van de Geschillenkamer (art. 91, §1 en §2 WOG).

Het verslag bevat vaststellingen met betrekking tot het voorwerp van de klacht en besluit dat:

- i. de litigieuze verwerking niet duidelijk is afgebakend in de klacht. Uit de beweerde handeling (aanmaken van een rekening door Y voor de zoon) blijkt nergens dat hieruit ook een litigieuze verwerking van persoonsgegevens volgde;
- ii. de klacht een andere problematiek betreft dan de toepassing van het gegevensbeschermingsrecht, namelijk een specifieke discussie over het co-ouderschap, meer bepaald de bevoegdheid van de vader om een rekening te openen voor de zoon. Deze vragen, waaronder de vraag of klaagster al dan niet toestemming heeft gegeven voor het openen van een rekening, wat geen verband met de vraag of klaagster toestemming heeft

gegeven voor de verwerking van persoonsgegevens, kaderen eerder in het familierecht in plaats van onder het gegevensbeschermingsrecht;

- iii. het derhalve niet duidelijk is aangetoond dat de GBA bevoegd is om het bezwaar van klaagster te onderzoeken.

II. Motivering

1. De Geschillenkamer wenst vooreerst te benadrukken dat zij zich, in tegenstelling tot het standpunt ingenomen door de Inspectiedienst, wel degelijk bevoegd acht voor onderhavige klacht, daar deze betrekking heeft op de vermeende verwerking van persoonsgegevens van klaagster in het kader van het openen van een bankrekening. Dat de klacht eerder zou vallen onder het familierecht betekent geenszins dat de Autoriteit *ipso facto* niet bevoegd is.
2. Op basis van de elementen in het dossier die de Geschillenkamer bekend zijn, en op basis van de bevoegdheden die haar door de wetgever op grond van artikel 95, §1 WOG zijn toebedeeld, beslist de Geschillenkamer over de verdere opvolging van het dossier; *in casu* gaat de Geschillenkamer over tot het seponeren¹ van de klacht overeenkomstig artikel 95, §1, 3° WOG, op basis van de hiernavolgende motivering.
3. De Geschillenkamer dient in het geval van een sepot trapsgewijs te onderzoeken en motiveren:
 - of er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling, waarna een technisch sepot volgt;
 - of een succesvolle veroordeling technisch haalbaar zou zijn maar op gronden, aan het algemeen belang ontleend, een (verdere) vervolging onwenselijk is, waarna een beleidssepot volgt².

In het geval op meer dan één grond wordt geseponneerd, dienen de sepotgronden (resp. technisch sepot en beleidssepot) in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld³.

4. In het voorliggend geval gaat de Geschillenkamer in hoofdorde over tot een technisch sepot (onvoldoende bewijzen van een inbreuk op de AVG), en in ondergeschikte orde tot een beleidssepot. Er liggen namelijk vier motieven aan de basis van de beslissing van de Geschillenkamer waarom zij het onwenselijk acht verder gevolg te geven aan het dossier en daarom beslist niet over te gaan tot, *inter alia*, een behandeling ten gronde.

¹ In dit verband verwijst de Geschillenkamer naar haar sepotbeleid zoals uitvoerig uiteengezet op de website van de GBA: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>

² Arrest Hof van Beroep Brussel (Marktenhof), 2 september 2020, nr. 2020/5460, par. 18.

³ *Ibidem*.

5. Klaagster beklagt zich erover dat haar persoonsgegevens zonder toestemming verwerkt werden teneinde een bankrekening te openen voor de zoon. Echter uit een e-mail die de verweerder op 8 juni 2020 verstuurt naar klaagster, blijkt dat mevr. X reeds een kaart op haar naam had aangevraagd, op de rekening van de zoon, hetgeen door de verweerder werd aanzien als “een teken van akkoord” voor de verwerking van haar persoonsgegevens.
6. Tevens werpt de verweerder op dat het voor Y overigens niet nodig is om een expliciet akkoord te verkrijgen van beide ouders bij het openen van een jongerenrekening, althans voor zover er geen onenigheid bestaat tussen de ouders. De Geschillenkamer merkt wat dit betreft op dat het algemeen reglement van de bankverrichtingen inderdaad voorziet dat de ouders van minderjarige kinderen door de bank worden geacht beiden het beheersrecht over de goederen van hun kinderen uit te oefenen. Ten gevolge hiervan houdt het optreden van één ouder altijd de instemming van de andere ouder in, ongeacht of de ouders al dan niet samenleven⁴. Volgens de Geschillenkamer staat het dus geenszins vast, en wordt er bovendien nergens het bewijs aangeleverd door klaagster, dat de toestemming van voornoemde vereist was voor het openen van de bankrekening op naam van haar minderjarige zoon alsmede het versturen van een bankkaart op naam van klaagster door de verweerder.
7. Verder stelt de Geschillenkamer dat klaagster voorafgaand aan haar klacht bij de GBA op 29 juli 2020 een klacht heeft ingediend bij de politiezone Zolder omwille van valsheid in geschrifte, daar zij meent dat de handtekening van beide ouders nodig was voor het openen van een rekening voor de zoon. De Geschillenkamer merkt hieromtrent op dat deze klacht op 7 december 2020 zonder gevolg werd gerangschikt door het Parket van Kortrijk, wegens gebrek aan bewijzen om de verdachten te kunnen vervolgen.
8. Tot slot blijkt nergens uit de stukken van het dossier dat klaagster een formeel verzoek tot inzage van haar persoonsgegevens – en meer bepaald van een ondertekende aanvraag voor een nieuwe bankkaart – heeft gericht aan de bevoegde dienst, met name het Data Protection and Privacy Office [...], dewelke nochtans uitdrukkelijk vermeld wordt in de privacyverklaring beschikbaar op de website van de verweerder.
9. Gelet op bovenstaande elementen acht de Geschillenkamer het echter niet passend om tot een beslissing ten gronde over te gaan en beslist zij de klacht te seponeren. Uit de klacht of de stukken die bij de klacht werden gevoegd, blijkt namelijk onvoldoende dat er zich *in casu* een potentiële, dan wel vermeende inbreuk heeft voorgedaan. Dit betekent niet dat de Geschillenkamer vaststelt voor recht dat er géén zo’n inbreuk heeft plaatsgevonden, louter dat de inbreuk klaarblijkelijk niet kan vastgesteld worden op basis van de elementen die voorliggen.

⁴ Algemeen reglement van de bankverrichtingen, p. 9, beschikbaar op [...].

III. Publicatie van de beslissing

10. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om:

- op grond van artikel 95, § 1, 3° WOG, deze klacht te seponeren, omdat zij van mening is dat er geen inbreuk op de AVG kan worden vastgesteld.

Tegen deze beslissing kan op grond van art. 108, §1 WOG, beroep worden aangetekend binnen een termijn van dertig dagen, vanaf de kennisgeving, bij het Marktenhof, met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

(get.) Hielke Hijmans

Voorzitter van de Geschillenkamer